

Gentagelser, ikke komme ind derpaa. Jeg vil slutte med at sige, at det forekommer mig, at naar Staten griber ind i saa private Forhold, som Forholdet mellem Arbejdere og Arbejdsgivere, bør Staten ogsaa yde sit Bidrag dertil. Vel yder Staten et Bidrag til Arbejdsraadet, men dette bliver kun af kontrolerende Beskaffenhed, altsaa ikke til nogen Fordel for dem, der skulle forsikre. — Jeg skal saa blot udtale det Ønske, at Sagen maa komme i Udvalg, og at en Del af de Brøst, der her ere blevne omtalte, derved ville blive rettede.

Knudsen: Da det fra Folketinget oversendte Lovforslag, der danter Grundlaget for det foreliggende, var til 1ste Behandling i Fjor, tillod jeg mig at præcisere mit Standpunkt dertil, idet jeg gjorde gældende, at jeg kunde ønske Lovforslaget langt mere vidtrækkende, end det var, og henviste navnlig til det Standpunkt, som mine Partifæller nede i det andet Ting have indtaget, dels under Debatten om de Lovforslag om det samme Emne, som have været fremme fra andre Sider, og dels som selvstændigt Lovforslag. Det tillod jeg mig at henvise til, og stillede mig altsaa principielt paa det samme Standpunkt. Jeg mente nemlig, at det, der bør gøres i dette Tilfælde over for tilskadekomne, bør være at indføre en almindelig Ulykkesforsikring, der kommer alle tilskadekomne til gode, og med Hensyn til Midlernes Tilvejebringelse er jeg af den Mening, at det er ikke rigtigt at tage dem ind paa den Maade, som her tilsigtes, men derimod at søge dem tilvejebragte af Samfundet gennem de almindelige Skatter, som ydes af Samfundet. Det Parti, jeg tilhører, har erklæret at ville arbejde paa dette Grundlag og at søge at føre det igennem, men det har ikke vundet fornøden Tilslutning, det er tværtimod fra forskellige Sider blevet betragtet som noget utopisk, at vi have stillet saadanne Krav. Det har derfor glædet mig at høre det ærede 2det Medlem for 9de Kreds (Stilling) oplæse den Resolution, som er blevet vedtaget, jeg tror paa Delegeretmødet for Haandværk og Industri, og som tilnærmelsesvis gaar ud paa det samme, idet der udtales Ønsket om Gennemførelsen af en almindelig Ulykkesforsikring for alle Arbejdere, ikke alene under Arbejdet, men

ogsaa uden for Arbejdet, og at Midlerne dertil skulle bringes til Veje af Samfundet som saadant. Jeg ser deri en Tilslutning til de Tanker, som fra vor Side saa ofte ere blevne gjorte gældende. — Da Lovforslaget forelaa i forrige Samling tillod jeg mig at gøre den Bemærkning, at henset til den lange Tid, hvori denne Sag har været behandlet paa Rigsdagen, uden at der er kommet noget ud af Forhandlingerne, og naar man kunde betragte det Lovforslag, som forelaa, som noget, hvorom man kunde enes, ja, som det eneste, hvorom man kunde enes, saa at man ikke i Øjeblikket kunde naa mere, vilde jeg anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme, saaledes at man i alt Fald maatte faa begyndt paa denne Sag og faa noget ført ud i Livet, som kunde komme nogle af de tilskadekomne og af de omkomnes efterladte til gode. Af den Betænkning, som Udvalget afgav i Slutningen af Samlingen, ser jeg, at Udvalget har gjort en noget lignende Betragtning gældende. Naar det er gaaet med til at omarbejde Lovforslaget fra Folketinget saaledes, som det her foreligger, er det ikke, fordi Udvalget i og for sig ønsker, at Lovforslaget skal være saaledes, at det skal begrænses til det Omraade, som det nu er begrænset til, men Udvalget udtaler, at det nærede et almindeligt Ønske om, at det var langt mere vidtgaaende, og henviser i saa Henseende til det tidligere i Landstinget vedtagne Lovforslag, som jo var langt mere omfattende end det foreliggende. Naar saaledes Ønskerne fra, om jeg saa maa sige, alle Sider gaa ud paa, at man vil have noget mere vidtgaaende ført igennem, saa tror jeg, det vilde være rigtigere at sige ja, men lad os saa endelig arbejde paa at faa noget mere vidtgaaende ført igennem, og det bringer mig til at tage det Standpunkt til Lovforslaget, at jeg for mit Vedkommende straks præciserer, at jeg ønsker et langt mere vidtgaaende Forslag end det, som her foreligger. Sagen er jo saaledes, at i det andet Ting ikke alene mine Meningsfæller, men ogsaa det Parti, der raader over Flertallet i det andet Ting, have fremlagt Forslag, som gik meget vidt med Hensyn til Antallet af dem, som vilde komme ind under Ulykkesforsikringen, og et enkelt Medlem i det andet Ting, som tilhører det Parti, der